

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 10Csp/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120428471
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Pavková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2024:6120428471.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Editou Pavkovou v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., IČO: 31335004, Bajkalská 30, 829 48 Bratislava – Ružinov, proti žalovanému: 1.) A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. XX, 2.) C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. XX, obaja právne zast.: JUDr. Alexander Parajos, advokát, so sídlom Skladná č. 236/64, 040 01 Košice, o zaplatenie 44.547,93 Eur s príslušenstvom t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. a v 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi istinu 44.547,93 Eur, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 43.581,03 Eur od 25. 4. 2018 do zaplatenia, spoločne a nerozdielne, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a v 2. rade v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica (na upomínacom súde) domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 44.547,93 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43.581,03 Eur od 25. 4. 2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 4547014 201 bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o úvere na bývanie zo dňa 19.04.2016 (ďalej len „Zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver č. 4547014 703 vo výške 45.000,00 Eur. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať mesačné splátky vo výške 190,88 Eur splatné do 15. dňa mesiaca, ktoré predstavovali 5,09 % p. a. úroky z medziúveru a súčasne platiť poplatok za poistenie vo výške 22,50 Eur a vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 95,73 Eur. Žalovaní sa zaviazali platiť splátku úrokov, poplatok za poistenie a splátku sporenia jednou splátkou vo výške 309,11 Eur na účet stavebného sporenia. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalobca po pripísaní vkladu na konto sporenia preúčtoval na konto medziúveru časť, ktorá mu prináleží, teda splátka za úroky z medziúveru a poplatok za poistenie, pričom sa vklady uspokojili v poradí „úroky z medziúveru, poplatok za poistenie a vklady“. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 21.03.2018 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené žalobca dňa 24.04.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 15.10.2020 vyzval žalovaných na plnenie, no žalovaní dlžnú sumu neuhradili. Žalobca si dovoľuje uviesť, že si v žalobe neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov za upomínanie celkovo vo výške 45,00

Eur. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 24.04.2018 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 24.04.2018 (44.592,93 Eur – 45,00 Eur = 44.547,93 Eur, t.j. dlžná suma k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti podľa výpisu z účtu medziúveru).

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz sp.zn. 22Up/2068/2020 zo dňa 08.12.2020, proti ktorému podali žalovaní v zákonnej lehote odpor. Odpor odôvodnili tým, že úverový vzťah so žalobcom bol uzatvorený z podnetu osoby menom E. F. G., H. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. D. XX,XXX XX C., ktorý prostredníctvom žalovaných (ako tzv. „biele kone“) vylákal finančné prostriedky od žalobcu. Menovaný pre účely poskytnutia finančných prostriedkov predložil žalobcovi okrem iného fiktívne dôkazy o zárobkových pomeroch žalovaného v 1. rade (menovaný žalovaného v 1. rade „akože“ zamestnal vo svojej firme, len aby získal finančné prostriedky od žalobcu). Takéto konanie je z civilnoprávneho hľadiska namieste subsumovať pod ust. §37 ods. 1, 39, 393, 41a ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), čo zakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu - úverovej zmluvy uzatvorenej so žalovanými. Je potrebné ustáliť otázku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných v tunajšom súdnom konaní, preto žiadajú, aby súd vydaný Platobný rozkaz zo dňa 08.12.2020 pod sp. zn. 22Up/2068/2020 zrušil, a vo veci nariadil súdne pojednávanie, následne si pripojil spis Okresného súdu Trebišov, pod sp. zn. 4Csp/259/2019 a rozhodol o prerušení súdneho konania do času právoplatného skončenia trestného konania vedeného proti osobe menom E. F. G., H. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. D. XX,XXX XX C., ktorá to má všetko na svedomí. K odporu priložili splnomocnenie pre právneho zástupcu.

4. K odporu sa vyjadril žalobca a uviedol, že eviduje vedené trestné konanie pod č. k. 1T/57/2020 s tým, že je podaná obžaloba aj na osobu žalovaného v 1. rade, keďže sa jedná údajne o organizovanú skupinu, kde konečným užívateľom peňazí mal byť p. G. a dňa 06.05.2021 je v danej trestnej veci vytyčené pojednávanie na Okresnom súde v Trebišove. Na základe uvedenej skutočnosti žalobca navrhol, aby konanie pokračovalo na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP s tým, že v súvislosti s prejednaním trestného sporu bude možné ustáliť otázku pasívnej legitímácie žalovaných.

5. Vec bola postúpená tunajšiemu súdu v zmysle ust. § 14 z. č. 307/2016 Z.z., t.j. v spore sa pokračuje na miestne príslušnom súde na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

6. Súd následne zisťoval, či sú dane predpoklady pre prerušenie konania a uznesením zo dňa 14.07.2021 sp. zn. 10Csp/54/2021 prerušil konanie do právoplatného skončenia trestného konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.08.2021.

7. Trestné konanie bolo skončené odsudzujúcim rozsudkom zo dňa 20.12.2022 sp.zn. 1T/57/2020. Rozsudok proti žalovanému v 1. rade nadobudol právoplatnosť dňa 28.2.2023.

8. Žalovaní vo svojom ďalšom vyjadrení uviedli, že žiadajú, aby sa tunajší súd dôsledne riadil skutkovými i právnymi závermi trestného rozsudku tunajšieho súdu. Taktiež namietali svoju pasívnu vecnú legitímáciu. Nemali ďalšie návrhy na dokazovanie. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a nenavrhuje vykonanie ďalších dôkazov.

9. Pojednávanie nariadené na deň 03.04.2024 konajúci súd vykonal v zmysle § 180 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ust. § 178 ods. 2 CSP. Pojednávania sa nezúčastnili strany sporu, právny zástupca žalovaný v 1. a v 2. rade. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania, súhlasil, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalovaných v 1. rade a v 2. rade ospravedlnil svoju neúčasť a neúčasť žalovaných v 1. a v 2. rade na pojednávaní. Súhlasil, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti.

10. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: zmluvou o úvere na bývanie zo dňa 19.04.2016, Žiadosťou o pristúpenie do poistenia podľa sadzby poistenia Typ A zo dňa 11.04.2016, všeobecnými obchodnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení, Upozorením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti z 21.03.2018, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 24.04.2018, predžalobnou výzvou na úhradu z 15.10.2020, výpismi z účtu a zistil tento skutkový stav veci:

11. Medzi žalobcom Prvou stavebnou sporiteľňou a.s., ako veriteľom a žalovanými došlo dňa 19.04.2016 k uzatvoreniu Zmluvy o úvere č. 4547014 201v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver č.

4547014 703 vo výške 45.000,00 Eur. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať mesačné splátky vo výške 190,88 EUR splatné do 15. dňa mesiaca, ktoré predstavovali 5,09 % p. a. úroky z medziúveru a súčasne platiť poplatkov za poistenie vo výške 22,50 Eur a vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 95,73 Eur. Žalovaní sa zaviazali platiť splátku úrokov, poplatkov za poistenie a splátku sporenia jednou splátkou vo výške 309,11 Eur, na účet stavebného sporenia.

12. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 21.03.2018 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 24.04.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 15.10.2020 vyzval žalovaných na plnenie, no žalovaní dlžnú sumu neuhradili. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 1.674,47 Eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 45.000,00 Eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 43.325,53 Eur (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (24.04.2018), predstavuje sumu vo výške 44.547,93 Eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 43.325,53 Eur, z nezaplatených 5,09 % p. a. úrokov za úver zo sumy 45.000,00 Eur do 24.04.2018 spolu vo výške 966,50 Eur z nezaplatených poplatkov za poistenie od júna 2017 do apríla 2018, spolu vo výške 11 x 22,50 Eur, t. j. 247,50 Eur a nezaplatených poplatkov za informáciu o nezaplatení splátky vo výške 8 x 1,00 Eur, t. j. 8,00 Eur. Žalobca si v žalobe neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov za upomínanie, celkovo vo výške 45,00 Eur. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 24.04.2018 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 24.04.2018 (44.592,93 Eur – 45,00 Eur = 44.547,93 Eur, t. j. dlžná suma k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti podľa výpisu z účtu medziúveru).

13. Z výpisu z úverového účtu a z výpisu účtu odstúpeného medziúveru vyplýva stav dlžnej žalovanej sumy, ktorá korešponduje so žalobou a žalobcom uvedenými sumami istiny, úrokov, poplatkov a úrokov z omeškania.

14. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 20.12.2022, sp. zn. 1T/57/2020 bol žalovaný v 1. rade uznaný za vinného okrem iných aj z toho, že v presne nezistenom čase do 23.2.2017 na žiadosť obžalovaného F. G., aby v pobočke žalobcu v Michalovciach vylákal úver, k čomu mu odsúdený F. G. zabezpečil doklady deklarujúce, že je zamestnancom spoločnosti AP GROUP, s.r.o. a simuloval vyplácanie príjmu, hoci v skutočnosti išlo iba o predstierané zamestnanie, kde žalovaný v 1. rade mzdu reálne nedosahoval a pomocou týchto podkladov žalovaný v 1. rade, hoci vedel, že nespĺňa podmienky na poskytnutie úveru a úver nebude splácať, uzatvoril dňa 23.2.2017 so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto civilného sporu. Na základe zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 24.646,02 Eur, finančné prostriedky z tohto úveru získal obžalovaný F. G.. Týmto konaním bola žalobcovi spôsobená škoda vo výške 24.646,02 Eur. Žalovaný v 1. rade takýmto konaním spáchal pokračovací obzvlášť závažný zločin úverového podvodu, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a uloženým ochranným dohľadom v trvaní 1 rok. Podľa vykonaného dokazovania v trestnom konaní sa žalovaný v 1. rade priznal k spáchaniu skutku, ktorý sa mu kládol za vinu a súd jeho vyhlásenie o vine, či priznanie, prijal. Žalovaný v 1. rade k úlohe obžalovaného G. pri ním páchanom pokračovacom trestnom čine úverového podvodu na hlavnom pojednávaní vypovedal, že so žiadosťou o to, aby na seba vzal úvery, ho oslovil obžalovaný G. s tým, že jeho rodina má finančné problémy. Za účelom žiadosti o poskytnutie úveru ho obžalovaný G. aj formálne zamestnal, platil za neho, ako zamestnanca, odvody, mzdu však žalovaný v 1. rade reálne nedostával. J. mu bola zasielaná na účet, ktorým disponoval obžalovaný G.. Žalovaný v 1. rade v skutočnosti pracoval len v spoločnosti Cargo Slovakia a to aj v rozhodnom období, kedy mal byť aj zamestnancom spoločnosti AP GROUP. Všetky záležitosti ohľadom žiadosti o úver vybavoval obžalovaný G., ktorý následne aj disponoval poskytnutými finančnými prostriedkami. Žalovaný v 1. rade z nich nemal žiadny prospech s výnimkou vyplatenia jedného jeho dlhu obžalovaným G. v K. K. F.. Žalovaná v 2. rade v trestnom konaní, ako svedok vypovedala, že so žiadosťou o uzatvorenie úverovej zmluvy jej manžel oslovil práve F. G., neskôr žiadal uzavrieť ďalšie a ďalšie zmluvy, ona bola prítomná pri podpisovaní asi troch z nich. Obžalovaný F. G. k nim chodil domov so štosmi papierov, ona mala podpísať tie označené ružovou farbou, jej manžel mal podpísať označené zelenou farbou a následne s nimi chodil aj priamo k uzatvoreniu zmluvy, kde on komunikoval s pracovníkmi banky, pre ktorých brával

aj darčeky. Žalovaná uviedla, že z poskytnutých úverov nemali nič, tie išli na bankový účet F. G.. Podľa žalovanej, jej manžel pracoval 30-35 rokov na železnici, určitý čas pracoval aj pre F. G. vo voľnom čase ako traktorista, a to aj v čase, keď boli poskytované úvery. V spoločnosti AP GROUP bol vedený len na papieri, nemal z nej žiadny príjem. Obžalovaný G. im niekoľkokrát finančne pomohol, avšak spolu sumou najviac 500,00 Eur a tiež, že splatil dlh žalovaného v 1. rade v K. K., aby mohol žiadať o úver. Žalobcu, ako poškodeného, súd odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces, keďže na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie presahujúce potreby trestného konania.

15. Medzi stranami bola sporná žalovanými namietaná aktívna legitímácia žalobcu, pasívna legitímácia žalovaných, platnosť úverovej zmluvy, porušenie spotrebiteľského práva, premičanie nároku žalobcu.

16. Po vykonaní dokazovania súd dospel k tomuto právnomu záveru:

17. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení (ďalej len „zákon o Stavebnom sporení“), stavebným sporením sa rozumie a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov, alebo v prospech stavebných sporiteľov, b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len "stavebný úver")

18. Podľa § 7 ods. 2 Zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom sporení musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) výšku dohodnutej sumy, na ktorú sa stavebné sporenie uzatvára (ďalej len "cieľová suma"), a podmienky, za ktorých môže byť zvýšená alebo znížená cieľová suma, c) výšku a časovú postupnosť vkladov stavebného sporiteľa, d) úrokové sadzby vkladov, e) podmienky a postup pri výplate vkladov, f) podmienky poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia vrátane podmienok poskytnutia stavebného úveru pri zvýšení alebo znížení cieľovej sumy, postup pri určení poradia poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia, ako aj podmienky a postup pri výplate vkladov, g) podmienky, za ktorých môžu byť práva zo zmluvy o stavebnom sporení rozdelené alebo zlúčené s právami z inej zmluvy o stavebnom sporení, h) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom sporení, i) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom sporení, j) vyhlásenie stavebného sporiteľa o uplatnení alebo neuplatnení nároku na poskytnutie štátnej prémie v rámci tejto zmluvy.

19. Podľa § 7 ods. 3 Zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

20. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 501 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu. Ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom.

23. Podľa § 503 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

24. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

28. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a v čas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

30. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Zmluva o úvere je zmluvou podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod. Zároveň je však zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože je nesporné, že žalobca pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Teda ako dodávateľ a žalovaný naopak pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Vystupoval iba ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah podľa názoru súdu, založený medzi účastníkmi zmluvy, je spotrebiteľským vzťahom. S poukazom na uvedené, súd aplikoval na vzájomný vzťah, ustanovenia Obchodného zákonníka, zákona o stavebnom sporení a v časti, kde je nevyhnutné, predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať, keďže súd konštatoval, že ide o spotrebiteľský vzťah, aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

34. Zmluvný vzťah účastníkov založený na základe predmetnej zmluvy o úvere nespadá pod úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko išlo o medziúver na preklopenie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru. Účelom úveru v zmysle zmluvy bola modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb bytového domu, alebo na udržiavacie práce na nich, preto súd na tento vzťah neaplikoval ustanovenia zákona číslo 129/2010 Z.z.

35. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

36. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

37. Súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010 cit. „Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010)

38. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že je nesporné, že medzi žalobcom a dlžníkmi – žalovanými došlo k uzavretiu Zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere v zmysle Obchodného zákonníka a Zákona o stavebnom sporení. Na základe uzavretej zmluvy žalobca ako veriteľ

poskytol žalovaným mimoriadny medziúver, vo výške 45.000,00 Eur, ktorý sa mal neskôr zmeniť na stavebný úver vo výške 26.695,70 Eur. Dlžník, žalovaný v 1. a v 2. rade, čerpali úver, čo vyplýva z predložených listín. Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že stav celkovej dlžnej sumy žalovaných, po čiastočných úhradách, je 44.547,93 Eur.

39. Povinnosťou žalobcu pre úspech v spore bolo preukázať súdu existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalovanými, splnenie jeho zmluvnej povinnosti v podobe poskytnutia úveru a nesplnenie zmluvnej povinnosti žalovaných v podobe riadneho splácania úveru, v dôsledku čoho žalobca úver zosplatnil a požaduje zaplatenie celej dlžnej sumy a príslušenstva v podobe úrokov z omeškania skrz omeškanie žalovaných. Súd má preukázanú existenciu právneho vzťahu, ktorá vyplýva zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovanými.

40. Vo vzťahu k existencii právneho vzťahu žalovaní namietali aktívnu legitímáciu žalobcu, pasívnu legitímáciu žalovaných, ako aj platnosť úverovej zmluvy, ktorá zakladá právny vzťah medzi stranami sporu.

41. Súd sa zaoberal námietkou žalovaných ohľadom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Aktívnu vecnou legitímáciou je hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva ním uplatňované právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať. Žalovaní vôbec nešpecifikovali a neuviedli súdu v čom má spočívať nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní a už vôbec k tomu neposkytli žiaden relevantný dôkaz. Nie je povinnosťou súdu suplovať aktivitu strán sporu a už vôbec nie ak sú právne zastúpení. Povinnosť tvrdenia a následne dôkazné bremeno zaťažuje strany sporu. Na druhej strane, ako to už bolo naznačené, žalobca predložil zmluvu o úvere, z ktorej vyplýva, že žalovaným poskytol úver, čo zároveň žalovaní aj začali splácať a vykonali niekoľko úhrad. Uvedené vyplýva z prehľadu úhrad. Žalovaní nakoniec ani výslovne nepopreli, že by dané zmluvy podpísali.

42. Rovnako súd považuje za nedôvodnú aj námietku žalovaných ohľadom nepreukázania ich pasívnej vecnej legitímácie v spore. Súd poukazuje na predchádzajúci výklad, ako aj na vyššie zistené skutočnosti, z ktorých vyplýva, že žalovaní celkom zrejme podpísali predmetnú úverovú zmluvu, čerpali úver, čiastočne splácali úver. Ak žalovaní tvrdia, že poskytnutý úver reálne nespotrebovali, tak uvedené je bez právnej relevancie pre posúdenie sporu. Bolo rozhodnutím žalovaných, že či získané finančné prostriedky reálne využijú pre seba, alebo ich odovzdajú F. G.. Odovzdaním peňazí žalovanými ako dlžníkmi 3. osobe nespôsobuje logicky zmenu na strane dlžníka, ale zakladá to nový právny vzťah medzi žalovanými a 3. osobou.

43. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

44. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

45. Podľa názoru súdu je neopodstatnená aj námietka žalovaných ohľadom neplatnosti úverovej zmluvy podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 39a Občianskeho zákonníka. Z tvrdení žalovaných možno dedukovať, že žalovaní namietajú, že úverová zmluva z ich strany nebola podpísaná slobodne, že v ich prípade išlo o úžeru. Skutočnosť, že právny úkon nebol vykonaný slobodne zaťažuje z hľadiska dôkaznej situácie v danom prípade a logiky veci žalovaných, ktorí majú preukázať, že úkon neurobili slobodne. Bolo objektívne možné preukázať, že podpísanie zmluvy o úvere nebolo z ich strany slobodné. V danom prípade sa prezumuje, že úkon bol urobený slobodne. Žalovaní neposkytli súdu žiaden dôkaz o tom, že by z ich strany nešlo o ich slobodné rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu so žalobcom. Samotní žalovaní požiadali žalobcu o poskytnutie úveru, samotní žalovaní mu predložili svoje doklady totožnosti za účelom získania úveru a nakoniec aj čerpali financie z úveru. Nebolo žiadnym relevantným dôkazom preukázané, že by žalobca na nich nejakým spôsobom tlačil, či naliehal, aby si od neho vzali úver. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že k žiadaniu o úver ich prehovoril odsúdený F. G.. Uvedené však nemá a nemôže mať vplyv na právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými. Taktiež súd konštatuje, že neboli naplnené podmienky pre neplatnosť právneho úkonu z dôvodu úžery. Žalovaní

žiadnym spôsobom neprezentovali argumenty, ktoré by mali spočívať v tom, že im žalobca poskytol úver za zjavne nevýhodných podmienok zneužitím ich tiesne, ľahkomyselnosti, nevedomosti či iných. Bola to snaha práve žalovaného v 1. rade spolu s odsúdeným F. G., ktorí sa snažili podvodným spôsobom vylákať od žalobcu finančné prostriedky, o ktorých vedeli, že ich nebudú vedieť skutočne vrátiť a za účelom ich získania poskytli žalobcovi nepravdivé údaje o príjmoch žalovaných, začo bol napokon žalovaný v 1. rade spolu s F. G. odsúdený a boli im uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Sám žalovaný v 1. rade uvedené priznal v trestnom konaní. K tomu možno dodať a zdôrazniť, že žalovaný v 1. rade bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin úverového podvodu, ktorý je z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu úmyselným trestným činom.

46. Obrana žalovaných spočívajúca v žiadaní súdu o preskúmanie právneho vzťahu strán sporu z hľadiska spotrebiteľskej legislatívy je veľmi všeobecná, nekonkrétna, generická, nepostačujúca. Súd tak opätovne uvádza, že nemôže suplovať aktivitu strán sporu, čo sa týka povinnosti tvrdenia. Súd nie je povinný a ani oprávnený bezbreho preskúmať celý spotrebiteľský vzťah bez toho, aby čo len právne zastúpený spotrebiteľ náznakom poukázal na nedostatky právneho vzťahu. Z toho, čo súd preskúmal celý spotrebiteľský vzťah, nevzhliadol žiaden dôvod neplatnosti úverovej zmluvy, žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ani porušenia poskytovateľa úveru, ktoré by mali za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

47. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

48. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

49. Napokon sa súd zaoberal žalovanými vznesenou námietkou premlčania. Žalovaní síce výslovne nespochybnili možnosť žalobcu zosplatiť úver, avšak uvedené súd skúma z úradnej povinnosti a je to potrebné ustáliť z dôvodu určenia začiatku plynutia premlčacej doby, nakoľko v prípade riadneho zosplatnenia úveru premlčacia doba plynie od dňa nasledujúceho po zosplatnení celého úveru a v prípade, že by nedošlo k riadnemu zosplatneniu celého úveru, všetky splátky by sa premlčovali samostatne. Žalovaní mali splácať úver v mesačných splátkach vždy k 25.-mu dňu v mesiaci. Žalovaní sa podľa tvrdenia žalobcu s poukazom na výpis z úverového účtu dostali do omeškania so splátkou 12/2017, ktorá bola splatná k 25.12.2017. Z prehľadu úhrad vyplýva, že žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou splátky za 12/2017 (splátka splatná dňa 25.12.2017). Žalovaní doposiaľ danú splátku nezaplatili a 3 mesiace od dňa 26.12.2017 uplynuli dňa 26.3.2018. Žalobca upomienkou zo dňa 24.04.2018 vyzval žalovaných na úhradu a upozornil ich na možnosť zosplatiť celý úver. Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bola žalovaným, podľa doručení, doručená dňa 26.03.2018. V prípade, ak sa veriteľ rozhodne, že pre neuhradenie niektorej zročnej splátky spotrebiteľom využije právo požiadať spotrebiteľa o úhradu celého zostatku dlhu naraz, môže tak urobiť len ak uplynula lehota 3 mesiacov od splatnosti niektorej neuhradenej splátky (§ 53 ods. 9 OZ), upozornil dlžníka na možnosť využitia práva úver zosplatiť najmenej 15 dní pred využitím tohto práva (§ 53 ods. 9 OZ), a zároveň uplatní svoje právo do splatnosti splátky nasledujúcej po 3-mesačnom omeškaní so splátkou, pre ktorú dlh zosplatnil (§ 565 OZ v spojení s §53 ods.9 OZ). Ak zákonodarca stanovil veriteľovi povinnosť upozorniť spotrebiteľa na to, že využije svoje právo na zosplatnenie dlhu, je dôležité, aby túto povinnosť veriteľ splnil, z obsahu ktorého upozornenia musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu podľa § 53 ods. 9 OZ a výslovné upovedomenie spotrebiteľa na možnosť vykonania práva veriteľa podľa § 565 OZ. Tento zákonom predpokladaný hmotnoprávny úkon veriteľa musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma má korešpondovať forme právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok. Ak jednostranné predčasné zosplatnenie pohľadávky trpí vadami podľa všeobecných ustanovení OZ o právnych úkonoch, alebo nevychádza zo splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 OZ, alebo sa preukáže, že nebolo doručené do sféry dispozície jeho adresáta, nemôže vyvolať zamýšľané právne účinky a veriteľ svojím konaním založí protiprávny stav, proti ktorému bude svedčiť súdna ochrana spotrebiteľa. Pokiaľ veriteľ nezosplatní úver do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, právo podľa § 565 OZ mu pre tú ktorú splátku vo vzťahu ku ktorej boli už spomínané podmienky splnené, zaniká a opätovne vznikne, ak dlžník neuhradí

niektorú ďalšiu nasledujúcu splátku. (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.3.2023, sp.zn. 2CoCsp/28/2022). Veriteľ úver zosplatnil včas, keď ho zosplatnil dňa 24.04.2018, ako to vyplýva z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ak žalobca zosplatnil úver ku dňu 24.04.2018 mohol tak za splnenia všetkých zákonných podmienok urobiť pre splátku splatnú dňa 25.12.2017, ktorú žalovaní neuhradili a zároveň uplynula 3- mesačná lehota v súlade s § 53 ods. 9 OZ. Najskôr tak mohol úver zosplatniť 26.03.2018 a najneskôr 24.04.2018. Z oznámenia o zosplatnení úveru, podľa názoru súdu vyplýva, že žalobca zosplatnil úver, ako to tvrdí v žalobe, a žalovaným bolo oznámenie doručené dňa 27.04.2018, ako to vyplýva z doručeníek. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd konštatuje, že žalobca splnil všetky zákonom predpísané náležitosti pre platné zosplatnenie úveru.

50. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

51. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

52. Ak teda žalobca riadne zosplatnil úver ku dňu 24.04.2018, tak všeobecná trojročná premlčacia doba by začala plynúť od dňa nasledujúceho, t.j. 25.04.2018 a uplynula by 25.04.2021. Žaloba bola podaná na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 13.11.2020, teda v rámci premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu súd konštatuje, že nárok žalobcu premlčaný nie je.

53. V závere považuje súd za potrebné uviesť, že závery súdu v trestnom konaní, ohľadom aplikácie § 438 ods. 2 OZ - spoločná zodpovednosť pri náhrade škody, nie sú pre súd v civilnom konaní záväzné a relevantné. Súd je v zmysle § 193 CSP viazaný len rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. Uvedené nemožno aplikovať z dôvodu, že žalobca si neuplatňuje v tomto konaní nárok na náhradu škody, ale ide o zaplatenie dlžnej sumy z poskytnutého úveru.

54. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovel stotožňujúc sa s argumentáciou žalobcu a výpočtom žalovanej sumy, čo vyplýva z predložených listinných dôkazov, na ktoré súd zároveň poukazuje. Súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu s tým, že plnením jedným z nich zanikne dlh druhého v rozsahu tohto plnenia. Rovnako v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z. priznal z dlžnej sumy istiny žalobcovi aj ním požadovaný úrok z omeškania.

55. Podľa ust. §255 ods.1/ CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 262 ods. 1/ CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súdu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

57. Podľa § 262 ods. 2/ CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Súd priznal plnú náhradu trov konania žalobcovi, lebo v konaní mal plný úspech. Po právoplatnosti tohto rozsudku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.